

NEDĀŠLE ZVANĀ• BRONZOVĀ•

NedĀšle, 04 prosinec 2022

Je veĀer, a jak jsem tak poslouchala dneĀjnĀ- zprĀivy, tak se snad nic moc ĀipatnĀho nestalo. PochopitelĀ, Āe tĀ-m myslĀ-m nĀjakĀ ty vĀtĀjĀ- prĀĀvihy, jinak to, co se dĀje kaĀdodennĀ, tedy rĀznĀ bouraĀky, kriminĀlnĀ- prĀĀvih neĀekanĀ ĀmrtĀ-, to poĀĀ-tat nemĀĀeme, protoĀe to vĀjechno patĀ- k bĀĀnĀmu Āivotu. KdyĀ to tak pĀ- znĀjmĀ½ citĀjt: kdyĀ zemĀme jeden dva lidĀ, je to tragĀdie, kdyĀ jich zemĀme nĀkolik desĀtek Āi stovek, tak je to uĀdaj. Mj. autorem je nĀmeckĀ½ spisovatel Kurt Tucholsky, takĀ to jednou pĀĀpisovali Stalinovi.

TradicĀ- je, zapĀlit kaĀdou adventnĀ- nedĀli jednu svĀci na vĀnci na vĀnoĀnĀ-m vĀnci. ĀĀ-kĀj se jĀ- bronzovĀj, nebo taky betlĀmskĀj. A taky by mĀla mĀt fialovou barvu. A hlavnĀ mĀj pĀmedstavovat lĀjsku. JĀj sice mĀjm taky doma ĀtyĀmi svĀĀky, jsou uĀ dost starĀ a mĀrnĀ ohoĀelĀ, jsou bĀ-lĀ a v ĀjuplĀ-ku. NĀjak letos nemĀjm zrovna vĀnoĀnĀ- nĀjladu. Ani jsem nepodlehla tomu velkĀmu ĀklidobitĀ-, kterĀ½m jsem se touhle dobou ĀĀrestalaĀe. Vyndavala ze sklenĀ-ku tam spĀ-cĀ- staĀmiĀ-kĀ sklenĀky a hrneĀky, konviĀky a talĀ-Āky! JĀj vĀ-m, jsou to ĀĀzbyteĀnostiĀe, ale vy byste to vyhodili? NehledĀ na to, Āe to mĀj vĀjechno mne mĀj nĀjakou historii opravdu vĀjechno.

KdyĀ myju okna, tak si vzpomĀ-nĀjm jednak na ta, kterĀj jsem myla doma, jen co jsem na nĀ trochu dosĀhla. Na LetnĀ jsme mĀli okna dvoudvĀĀovĀj, tedy 4 strany jedna pĀlka okna. Okna, kterĀj byla vysokĀj pĀmes dva a pĀl metru. A ty rĀjmyĀ! A vĀdy pĀmes celou stranu pokoje. NĀjdhera, ale to mytĀ-, to byla Āehole.

A tak se mi pĀmed oĀima objevuje naĀje ulice...

My s mĀjmou myjeme okna, a pĀmitom si zpĀ-vĀjme. To k tomu tenkrĀjt u nĀjs patĀmilo. NĀjrodnĀ- pĀ-sniĀky. Dvojhlas. Naproti nĀjm, pĀmes ulici (bydleli jsme v malĀ krĀjtkĀ uliĀce, stranou veĀikerĀho ruchu) bydlela jedna znĀjmĀj opernĀ-zpĀvaĀka z NĀjrodnĀ-ho. Ta, jak nĀjs zaslechla, veĀila na balkĀn, opĀela o klandr svĀ pĀevelikĀ popĀmedĀ-, otevĀela svou ĀĀasnou pusou, a zaĀala zpĀ-vat s nĀjmi. JenĀe - to vĀjm byl ale zpĀv!!! BĀhem chvilky se pozotvĀ-rala okna, a naĀj susedi naslouchali... To vĀjm byla nĀjdhera.

Asi jsem za ta dlouhĀj lĀta uĀ nĀkdy napsala, Āe jsem se za Āivot hodnĀ mockrĀjt stĀhovala, takĀe tĀch oken, co jĀj se namyla! Nebylo to vĀdycky nic moc jednoduchĀho, ale myslĀ-m, Āe po tĀch zkuĀjenostech bych se tĀ-m snad i mohla Āivit. Ta souĀasnĀj, okna v panelĀjku, to uĀ je vlastnĀ zĀjbava.

Je teĀ vĀjechno trochu jednoduĀjĀjĀ-. Na tĀ LetnĀ jsme mĀli taky vĀjude parkety, krĀjsnĀ, fakt to bylo velmi krĀjsnĀ, drĀjtkovĀjnĀ-, voskovĀjnĀ-. Inu, taky se to zvlĀjdl a jak hezky to pak vypadalo.

to nenĀ- u nĀjs, ale mĀli jsme podobnĀ velkĀj okna... uff!

Ne, nemĀjm doma nĀjakĀ½ extra binec, jedinĀ, co mne nesmĀrnĀ Ājve, je ta nesmĀrnĀj praĀskĀj praĀnost. NĀkdy mĀjm pocit, Āe kdybych to tak tĀ½den nechala, pak staĀĀ- jen osĀ-t a pokropit a na jaĀme sklĀ-zet!

A to jeĀtĀ bydlĀ-m v relativnĀ dobrĀm

mĀ-stĀ. NeumĀ-m si pĀmedstavit, jakĀ to je asi ve vnitĀmĀ-m mĀstĀ. VĀ-te, jĀj mĀjm rĀjda ĀerstvĀ½ vzduch. CoĀ znamenĀj, Āe tĀmĀĀ nikdy nemĀjm ĀplnĀ zavĀmenĀj okna. I teĀ je mĀjm Āasto na jednĀ Āi na druhĀ stranĀ bytu otevĀmenĀj. To uĀ musĀ- bĀ½t fakt mrĀjz, abych zavĀela nafest. OvĀjem, abyste si zas nemysleli, Āe vyhazuju tĀ-m pĀjdem penĀ-ze za topenĀ-, tak jĀj uĀ dost let dozadu topenĀ- (dĀjlkovĀ) vĀbec nepouĀĀ-vĀjm. VlastnĀ platĀ-m jen to, co se platit musĀ- jako poplatek za topenĀ-, Āe je v domĀ zavedenĀ atd. - pĀiznĀjvĀjm, Āe tĀm vĀjem poplatkĀm vĀbec nerozumĀ-m...

JakĀ

je to u vĀjs doma, tam, kde prĀjvĀ bydlĀ-te?

TakĀ

práci? Jak s tím bojujete?

Tak se vztekáte z přeměrou prachu?

Tak, ale už dost o klidu, asi toho máte sami doma dost, a teď si jejtě o tom st? Ne, dost, chřpu.

Nojo, ale taky to peň... Jako mladí jsem byla v cukrově-
neudržitelná, klidně patněct druh! Já totiž jsem vyloženě vysazená na sladké! Kde to moje drahá dceruška
veskrze masomilná. Dokonce i svůj svátkový i narozeninový dort nikdy nejedla. Vzpomínám, že jsem já- k osmým narozeninám
upekla lahodnou kachňku, pak do ná- např- chala drátky, na nich byly nasazené
svěčky. Jo, tenkrát byla opravdu nesmárně blažená.

Dnes bych to věchno cukrově- tak ráda snědla (nerada
už pekla), ale neměžu. Rozhodla jsem se zhubnout, ze skřně- a úplně- jsem
vyndala dávno tam k těm všem věnčům spřínku uloženě obleeně-, která mi kdysi bylo.
Ach jo. Ale musím se přiznat, že zatím mi to jde, i když všelijak- až stásu, kdy
zrovna nespím, přeměrou- m, co by se tak dalo sněst, ale aby to mělo co nejmenší
kalorie. Ach jo, ach jo.

Vy si možná i překnete, že hubnout přeměrou V noci je blbost,
ale já se o to snažím- už asi před rokem, odtěrala jsem si už deset břišních
kilo, takže kvůli jakému věno- mu já- delně- ku to nechci zničit. Naštěstí- mi
nesmárně nahrává; souasně; až blahobytně; situace. Když si spočítám, co bych za
V noci te dala, tak se mi zatím- přeměrou oima a vějkerě mlsně touhy mne přeměrou.

Jak to zvládáte vy?

Vy, kteří- jste obklopeni hojně přeměrou- buzenstvím?

Vy, kteří- jejtě; jste obdarováni a obdarováni- m
povinni?

Napište, pochlubte se!

Vaše KUDLANKA

